CHƯƠNG 2230

Ngươi đúng là đủ vô liêm sỉ

"Đây chẳng phải mười hai khối lúc trước ta đưa cho ngươi sao!"

Bạch Tượng Thần Đế trợn mắt kinh ngạc nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: "Sư tôn... Người xem lại đi, sao lại không phải chứ!"

Ban đầu, hắn ném Phật Đồ vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa, cuối cùng cường hóa ra hai bản, nhưng nội dung bên trong có thay đổi hay không thì Hạ Nhân cũng không biết.

Bởi vì hắn đã xem qua, hai bức Phật Đồ mà mình lĩnh ngộ được không hề thay đổi.

Mười bức phía sau hắn chưa xem, cũng chưa lĩnh ngộ, càng chưa đối chiếu, cho nên có thay đổi hay không, Hạ Nhân không biết.

Nhưng nhìn biểu hiện của Bạch Tượng Thần Đế hôm nay, chắc chắn là đã thay đổi.

"Cái này... cái này cái này cái này..." Bạch Tượng Thần Đế cầm Phật Đồ lên, tỉ mỉ xem hồi lâu, rồi nói: "Không đổi... không đổi... Phật Đồ này chính là mười hai bức lúc trước ta tặng ngươi!"

“Nhưng tại sao nội dung lại có một vài điều chỉnh nhỏ?”

Bạch Tượng Thần Đế đã xác nhận, ngọc bài không đổi, nhưng Phật Đồ thì đã thay đổi.

Chuyện này thật kỳ lạ, chẳng khác nào có người dùng tay sửa đổi nội dung trên ngọc bài, hơn nữa nội dung được sửa đổi còn cao cấp hơn rất nhiều so với điều nàng tự mình lĩnh ngộ.

“Là ngươi sửa à?” Bạch Tượng nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân cười khổ: “Sư phụ, đệ tử có trình độ thế nào, nào dám sửa thứ này. Không giấu gì người, từ đầu đến cuối đệ tử chỉ lĩnh ngộ được hai bức Phật Đồ!”

“Những bức Phật Đồ phía sau trông như thế nào đệ tử còn chẳng biết!”

“Vậy thì...” Bạch Tượng hít sâu một hơi, ánh mắt lại trở về mười hai bức Phật Đồ, lẩm bẩm: “Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi... Trời... là thiên ý...”

“Ba nghìn đại đạo vốn do thiên ý sáng tạo, là kiệt tác vĩ đại của Đấng Sáng Thế!”

“Vậy Đại Đạo thứ ba nghìn lẻ hai của ta cũng không ngoại lệ. Chẳng qua là thiên ý mượn tay bản cung để sáng tạo, rồi đích thân hoàn thiện nó!”

“Ta hiểu rồi... ta hiểu rồi...”

“Cho nên con bé này mới thức tỉnh thần cách Phật môn, ha ha ha ha...”

Hạ Nhân thở phào nhẹ nhõm, đây chính là kết quả hắn muốn.

“Được rồi!” Thần Đế phất tay, trả mười hai bức Phật Đồ lại cho Ân Phán Ương, rồi nói: “Ngươi tên gì?”

Ân Phán Ương nói: “Vãn bối họ Ân Phán, tên Ương...”

“Ừ!” Bạch Tượng nhìn Hạ Nhân: “Hạ Nhân, bản tọa đưa con bé rời đi đây. Sau này nó chính là sư muội của ngươi. Nếu nhớ nó, ngươi có thể đến hoàng cung Đế thành của Bạch Tượng Thần Quốc tìm. Dùng lệnh bài đệ tử trên người ngươi là có thể trực tiếp gặp bản tọa!”

Bạch Tượng Thần Đế dẫn Ân Phán Ương đi thẳng ra khỏi đại điện.

Bên ngoài điện, Bạch Dật Trần, Bạch Dật Minh, Bạch Ngọc Tắc cùng Hư Không đều đang ở đó.

“Được rồi... đi thôi!” Thần Đế phất tay, định mở không gian.

Hư Không lại nhìn Hạ Nhân với vẻ muốn nói rồi lại thôi, dường như có điều gì muốn nói.

Hạ Nhân cười hì hì, lấy từ nhẫn trữ vật ra chiếc chân voi dài trăm trượng to lớn kia.

“Sư huynh Hư Không...” Hạ Nhân nói: “Nếu hiện giờ chúng ta đã là người một nhà, vậy chiếc chân voi này ta sẽ...”

Hư Không cứ tưởng Hạ Nhân định trả chân cho mình, lập tức mừng rỡ: “Đa tạ sư đệ, đa tạ...”

Nhưng ngay sau đó, Hạ Nhân đột nhiên nói: “Chiếc chân voi này, ta sẽ không trả cho huynh nữa...”

Hư Không suýt nữa phun ra một ngụm tinh huyết.

Ta chưa từng thấy ai mặt dày vô liêm sỉ đến thế.

Hạ Nhân tiếp tục nói: “Sư huynh Hư Không, làm người không thể vô liêm sỉ như vậy được!”

“Ban đầu huynh nói sẽ cho ta chân voi, chân voi cũng là do ta tự mình lấy, hơn nữa khúc thần cốt kia ta cũng đã đưa cho huynh rồi!”

Lần này Hư Không thật sự không nhịn được nữa, trực tiếp phun ra một ngụm máu.

“Hạ sư thúc...” Ánh mắt Bạch Ngọc Tắc nhìn Hạ Nhân lúc này cũng trở nên trong trẻo, không còn oán niệm như trước: “Huynh... huynh thật sự là Thần Tôn cảnh tầng một sao?”

Đến tận bây giờ, nàng vẫn còn canh cánh chuyện này, đây cũng là nút thắt trong lòng nàng.

Hạ Nhân khoanh tay, nói: “Đúng vậy, ta thật sự là tầng một!”

“Vậy...” Bạch Ngọc Tắc lại hỏi: “Hơn một nghìn nguyên trước, huynh thật sự là Thần Quân cảnh tầng ba sao?”

Hạ Nhân nói: “Cô đang điều tra ta đấy à?”

Bạch Ngọc Tắc đỏ mặt: “Không... chỉ là cảm thấy hơi khó tin!”

Hạ Nhân uể oải nói: “Không cần nghĩ nữa, ta nói cho cô biết luôn. Từ lúc ta phi thăng lên Thần giới đến nay, tổng cộng đã trôi qua khoảng hơn một nghìn chín trăm nguyên!”

Nghe đến đây, mọi người đều vô cùng chấn động.

Bạch Ngọc Tắc cười khổ, nói: “Một nghìn chín trăm nguyên, khi đó ta đã là Thần Vương cảnh tầng mười hai rồi!”

“Vị mỹ nữ trong đại điện vừa rồi là đạo lữ của huynh sao?”

Hạ Nhân gật đầu: “Chuyện này cô cũng quản à?”

Sắc mặt Bạch Ngọc Tắc lại đỏ lên: “Không... ta chỉ hỏi thôi. Ta chưa từng gặp cô gái nào xinh đẹp đến vậy...”

Nói đến đây, nàng lại liếc nhìn Ân Phán Ương.

Bạch Dật Minh đứng bên cạnh hừ lạnh một tiếng, nhưng không nói gì.

“Đi thôi!” Lần này Thần Đế rẽ không gian, thật sự dẫn mọi người rời đi.

Sau vài nhịp thở, không gian giữa đất trời lại khôi phục vẻ yên bình.

Tô Chân Chân, Kiều Huệ Châu và những người khác lần lượt bước ra khỏi đạo tràng của mình, đi tới hỏi han.

Bọn họ cũng chẳng phải tò mò, chỉ đơn thuần là quan tâm mà thôi.

Hạ Nhân trả lời qua loa vài câu, sau đó gọi lão tổ Long gia là Long Vô Tướng đến.

“Hạ đạo hữu, ha ha ha...” Long Vô Tướng ngồi đối diện Hạ Nhân, trông có vẻ hơi luống cuống.

“Đừng giả vờ nữa...” Hạ Nhân nói: “Ngươi đường đường là gia chủ Long gia, còn diễn trò này với ta à?”

Hạ Nhân nói: “Chuyện vừa rồi ngươi cũng thấy rồi, ngay cả Thần Đế cũng đích thân đến!”

“Cho nên khúc thần cốt của ngươi ta đã giao ra rồi, không giao cũng chẳng được!”

“Có điều, thứ này dù sao cũng là thứ ngươi dùng tính mạng đổi lấy từ vùng tuyệt địa sụp đổ đạo vận, nên ta cũng không thể để ngươi chịu thiệt!”

“Thế này đi!” Hạ Nhân phất tay, lại lấy ra chiếc chân trước của Bạch Tượng, nói: “Ngươi xem này... bọn họ lấy đi thần cốt, dùng một chiếc chân voi cảnh giới Thần Hoàng làm vật bồi thường. Hay là ngươi cứ cầm chiếc chân voi này về đi...”

Long Vô Tướng chấn động đến mức không nói nên lời: Truyền thừa tuyệt thế của ta, ngươi đổi cho ta một cái chân ư?

Ban đầu đã hứa hẹn, nay ông ta cũng chỉ có thể nghiến răng chấp nhận.

“Cái này... cái này...” Long Vô Tướng nói: “Được... được thôi!”

Hạ Nhân lại lấy ra một miếng ngọc giản, nói: “Đương nhiên, nếu ngươi lấy chiếc chân này thì chẳng phải sẽ chịu thiệt sao?”

“Chỗ ta có một bộ công pháp cực phẩm Thiên giai!”

“Tên là 【Thần Hỏa Thác Nhật Công】...”

“Hai thứ này, ngươi chọn một đi!”

“Chân voi và công pháp, ngươi chọn một!”

Hạ Nhân cười tủm tỉm nhìn Long Vô Tướng.

Long Vô Tướng kinh ngạc đến mức không khép miệng lại được.

“Cái này cái này cái này... công pháp thuộc tính gì?”

Hạ Nhân nói: “Ngươi choáng váng rồi à? Thần Hỏa Thác Nhật Công, Thần Hỏa Thác Nhật Công, ngươi nói xem thuộc tính gì?”

Không đợi Long Vô Tướng lên tiếng, Hạ Nhân tiếp tục nói: “Đương nhiên... có một chuyện ta phải nói rõ với ngươi!”

“Thần Hỏa Thác Nhật Công này, ta không chỉ đưa cho mình ngươi!”

“Cho nên trong Thần giới không chỉ Long gia các ngươi biết môn thần công này. Điểm này, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ!”

“Chuyện đó thì có liên quan gì?” Long Vô Tướng nói: “Thần giới rộng lớn vô biên, đừng nói vài gia tộc biết, cho dù một trăm, một nghìn gia tộc biết thì cũng chẳng ảnh hưởng gì!”

“Cực phẩm Thiên giai đấy... Công tử, đây... đây thật sự là cực phẩm Thiên giai sao? Có phải bị thiếu phần nào không?”

Ông ta không dám tin vào tai mình.

Hạ Nhân cười cười, nói: “Là bản hoàn chỉnh, không hề thiếu phần nào!”

“Vậy ta chọn thần công!” Giọng Long Vô Tướng cũng trở nên nóng bỏng.

Hạ Nhân cười cười, đưa ngọc giản cho ông ta: “Được rồi, nhân quả này xem như xóa bỏ!”

CHƯƠNG 2231

Lại gặp vị phụ thần thứ bảy

Hạ Nhân lại gom hết toàn bộ thần phù lục phẩm của cả nhà họ Hạ, tổng cộng khoảng hơn mười lá, rồi bỏ tất cả vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Tiếp đó, hắn không ra ngoài tìm cái gọi là cảnh giới Chúa Tể nữa.

Hắn ở lại đạo tràng của Ôn Bất Vãn,陪 Ôn Bất Vãn suốt hơn mười năm.

Trong hơn mười năm ấy, toàn bộ thần phù lục phẩm cũng được hắn cường hóa xong.

Tổng cộng thu được hơn hai mươi lá, có loại công kích, cũng có loại phòng ngự.

Những thứ này đều được chuẩn bị cho thiên tài Thần Vương cảnh.

Dĩ nhiên, kẻ tầm thường cũng dùng được, một lá là đủ giết chắc.

陪 Ôn Bất Vãn mười năm, Hạ Nhân tiếp tục bế quan.

Một mặt lĩnh hội 【Không Gian Đạo Pháp】, một mặt dùng găng tay tử kim để ngưng tụ pháp tắc sức mạnh.

Đồng thời, Hạ Nhân còn lấy ra 【Thập Bát Tượng Lực】 đã được cường hóa rồi bắt đầu lĩnh hội.

Trước đó hắn chỉ nếm thử qua loa rồi ghi nhớ, vẫn chưa lĩnh ngộ được huyền ảo thâm sâu bên trong. Bây giờ, Hạ Nhân định lĩnh ngộ trước một phần rồi tính tiếp.

Bất tri bất giác, lại một trăm tám mươi nguyên trôi qua.

Tu vi của Hạ Nhân lại đột phá một tầng, từ Thần Tôn cảnh tầng một đột phá lên tầng hai.

Chiến lực tăng lên đôi chút, nhưng vẫn chưa có đột phá về chất.

Thần thông Thập Bát Tượng Lực coi như đã được Hạ Nhân lĩnh hội thấu đáo. Cơ chế vận hành của thần thông dung hợp pháp tắc sức mạnh vào máu thịt này, Hạ Nhân cũng đã sờ được đôi chút môn đạo.

Nhưng muốn cải tiến Hỗn Độn Kim Kinh thì vẫn còn xa mới đủ, ít nhất phải lĩnh ngộ được đạo pháp sức mạnh mới được.

Trong một trăm tám mươi nguyên này, Hạ Nhân cũng sử dụng nốt chân trước của sư huynh Hư Không mà trước đây hắn đã chặt xuống.

Tinh huyết này thuộc Thần Vương cảnh, Tụ Bảo Tiên Bồn hiện giờ vẫn chưa thể cường hóa.

Nhưng cũng không sao, không cường hóa được thì vẫn có thể sử dụng.

Hạ Nhân dùng số tinh huyết này, phối hợp với một viên Phá Chướng Thần Đan của thể tu, nâng pháp luyện huyết trong tu vi luyện thể lên Thần Tôn cảnh tầng một.

Còn luyện thần thì đương nhiên cũng tăng theo, đạt đến Thần Tôn cảnh tầng một.

Sau khi xuất quan, Hạ Nhân bước ra khỏi đại điện!

Vì vậy, ngay khoảnh khắc hắn bước ra, Ôn Bất Vãn đã cảm ứng được.

“Ca ca... lại đột phá rồi sao?” Ôn Bất Vãn mừng rỡ ra mặt.

Hạ Nhân gật đầu: “Trong thời gian ta bế quan, gia tộc có xảy ra chuyện gì không?”

“Không có chuyện lớn gì!” Ôn Bất Vãn nói: “Gia tộc phát triển rất ổn định, Hàn Hậu Chỉ đã tiến vào Thần Tôn cảnh rồi!”

“Còn nữa, sáu nguyên trước, Tô Chân Chân từng vội vàng đến tìm huynh, nói là có việc gấp. Nhưng lúc đó huynh đang bế quan, nên muội bảo nàng ấy chờ trước!”

“Ồ!” Hạ Nhân nói: “Ta đi xem thử!”

Tô Chân Chân là người nắm quyền trong gia tộc, những việc lớn trong nhà thường do nàng quyết định.

Sau khi tìm được Tô Chân Chân, Hạ Nhân mới biết là chuyện gì. Hóa ra sáu nguyên trước, vị phụ thần thứ bảy của thành Tuyền Cơ đã đến, đặc biệt tìm Hạ Nhân, nhưng đúng lúc Hạ Nhân đang bế quan nên hai bên không gặp được nhau.

“Phu quân!” Tô Chân Chân nói: “Những năm qua, đại nhân phụ thần thứ bảy đã giúp đỡ nhà họ Hạ chúng ta không ít. Nếu chàng rảnh rỗi thì có thể đến thăm ngài ấy!”

“Một mặt là để bày tỏ lòng cảm kích của chúng ta!”

“Mặt khác, chàng cũng tiện hỏi xem ngài ấy có chuyện gì. Thiếp cảm thấy lần trước ngài ấy đến tìm chàng hẳn là có việc, nhưng ngài ấy không nói với thiếp!”

“Phụ thần thứ bảy...” Hạ Nhân hít sâu một hơi.

Năm đó, khi Hạ Nhân và Bành Hưu Hưu tranh đấu ở thành Tuyền Cơ, hắn từng bị tên này cưỡng ép đưa đi một lần.

Ban đầu, vị phụ thần này có thể nói là đầy ác ý, về sau lại đột nhiên trở nên tốt hơn.

Cho đến tận bây giờ, Hạ Nhân vẫn không biết vì sao thái độ của ông ta lại thay đổi.

Có điều, những năm qua, tên này quả thực đã giúp đỡ nhà họ Hạ không ít việc.

“Được...” Hạ Nhân nói: “Ta sẽ đi thăm ngài ấy ngay!”

“Phu quân chờ một chút!” Tô Chân Chân lấy từ trong nhẫn của mình ra một khúc thần mộc màu trắng, đưa đến trước mặt Hạ Nhân.

Khúc thần mộc rộng dài khoảng ba thước, cao một trượng!

Bên trên lóe lên sức mạnh hương hỏa nồng đậm.

“Đây là sức mạnh hương hỏa mà nhà họ Hạ chúng ta thu thập được, ngưng tụ bằng thần mộc!”

“Lúc phu quân qua đó, trước tiên hãy dâng vật này cho Thần Đế!”

“Coi như là lễ vật mang theo khi đến thăm!”

“Chàng là người chủ sự của nhà họ Hạ, cũng không thể đi tay không được, đúng không?”

“Ờ...” Hạ Nhân không ngờ Thần giới cũng có những mối quan hệ qua lại rườm rà như vậy: “Nhưng... số hương hỏa lực này có nhiều không?”

Quả thật hắn không có khái niệm gì rõ ràng.

Tô Chân Chân nói: “Không nhiều, vừa đủ để chàng dùng làm lễ vật lần này!”

“Còn nữa, đây là lệnh bài do vị Thần Đế thứ bảy để lại. Nếu chàng muốn đến đế cung của ngài ấy thì phải cầm theo vật này mới được!” Tô Chân Chân lại lấy ra một lệnh bài đưa cho Hạ Nhân.

“Được rồi!” Hạ Nhân gật đầu.

Hai người không ngờ Thần giới cũng lưu hành thứ này.

Nhưng nghĩ kỹ thì cũng hiểu. Sức mạnh hương hỏa quả thực là đồng tiền mạnh, giống như thần kim, nhưng có giá trị hơn thần kim, đồng thời cũng không phàm tục đến vậy.

Dù sao Thần Đế cũng có gia đình. Người nhà của Thần Đế không thể ai nấy đều thiên phú dị bẩm, trong gia tộc của họ cũng có người tu luyện sức mạnh hương hỏa.

“À đúng rồi!” Hạ Nhân nhìn Tô Chân Chân, hỏi: “Mấy lần ta xuất quan, hình như đều không thấy Thái Chân!”

“Không có!” Tô Chân Chân nhíu mày: “Thái Chân... ra ngoài du lịch rồi!”

“Du lịch?” Hạ Nhân giật mình: “Bao lâu rồi?”

Tô Chân Chân nói: “Lâu lắm rồi. Con người nàng ấy không thích tranh giành với bất kỳ ai, tính cách lại bướng bỉnh!”

“Chúng ta khuyên thế nào nàng ấy cũng không nghe!”

“Nhất quyết muốn ra ngoài du lịch, thiếp cũng không còn cách nào khác!”

“Nhưng phu quân đừng lo, nàng ấy hẳn sẽ sớm trở về thôi, hơn nữa mệnh bài của nàng ấy vẫn luôn nguyên vẹn!”

“Được rồi!” Hạ Nhân gật đầu: “Đợi xử lý xong việc này, ta sẽ đi tìm nàng ấy.”

Hạ Nhân mang theo đồ đạc, rời khỏi nhà họ Hạ, trực tiếp bay đến thành Tuyền Cơ.

Hắn dẫn theo một nô bộc là Trịnh Hồng Lộc.

Vì khoảng cách rất gần, Hạ Nhân cũng không bảo Trịnh Hồng Lộc mở không gian, hai người trực tiếp bay qua.

Tốc độ của Hồng Lộc rất nhanh, chỉ mất vài tuần hương là đã đến nơi.

“Trong thành Tuyền Cơ có một ngọn núi lớn, tên là Thần Đế Sơn!”

“Trên núi có đế cung của Thần Đế, nơi ở của cả chính thần lẫn phụ thần!”

“Đi theo ta!” Hạ Nhân dẫn Hồng Lộc đến Thần Đế Sơn. Trên người Hạ Nhân có lệnh bài đặc biệt do Tô Chân Chân đưa, nên rất nhanh đã vượt qua sự kiểm tra dưới chân núi, trực tiếp lên đến đỉnh.

Nhìn từ xa, trong hư không lại có mười ba ngọn thần sơn không rễ lơ lửng!

Trên mỗi ngọn thần sơn đều có thần quang màu vàng lấp lánh.

Hàng tỷ tỷ đạo thần quang chiếu rọi một vùng hư không.

Ngọn núi lớn nhất nằm ở chính giữa, mười hai ngọn núi còn lại nhỏ hơn đôi chút, vây quanh bảo vệ nó.

Hơn nữa, mười hai ngọn núi nhỏ xung quanh vẫn không ngừng chậm rãi xoay chuyển.

“Cái này...” Hạ Nhân tùy tay chỉ vào một ngọn núi: “Đây chính là đế cung của phụ thần thứ bảy!”

Hai người tiếp tục bay đi, rất nhanh đã đáp xuống thần phong của phụ thần thứ bảy.

Trên thần phong đương nhiên cũng có người kiểm tra.

Nhưng Hạ Nhân mang theo lệnh bài của phụ thần thứ bảy, nên dọc đường tự nhiên không gặp trở ngại gì.

Thần phong rộng lớn vô cùng, ít nhất có hàng trăm đại điện.

Đại điện ngay phía trên chủ phong chính là đạo tràng của Thần Đế.

Trận pháp trong đạo tràng của phụ thần thứ bảy chậm rãi mở ra.

Phụ thần thứ bảy đích thân đi đến cửa, cười tươi nhìn Hạ Nhân: “Hạ đạo hữu đến rồi...”

Hạ Nhân sợ đến run người: “Không không không... không dám... vãn bối hậu sinh, không đảm đương nổi cách xưng hô này!”

Đùa gì vậy, đường đường là Thần Đế mà lại gọi ta là đạo hữu.

“Ha ha ha...” Phụ thần thứ bảy cười lớn: “Không sao... không sao...”

Phụ thần thứ bảy vừa đi vừa nói: “Năm đó ta đã nhìn ra Hạ đạo hữu không phải người thường, sau này ắt sẽ có ngày thành tựu Thần Đế!”

“Trở thành Thần Đế có phong hiệu cũng không thành vấn đề!”

“Cách xưng hô này, hôm nay gọi là đạo hữu, cũng đỡ phải ngày mai lại đổi cách gọi, chẳng phải sao?”

“Cái này...” Hạ Nhân vẫn có chút lúng túng: “Vẫn là thôi đi... tiền bối, vãn bối thật sự không dám!”

Hai người ngồi xuống theo vị trí chủ khách, còn Trịnh Hồng Lộc đứng sang một bên.

“Lần trước ta đến nhà họ Hạ tìm ngươi, đúng lúc ngươi đang bế quan, nên cũng không bảo người nhà ngươi gọi ngươi dậy!”

“Thật ra cũng không có chuyện gì lớn, chỉ là ta nhận được một số tin tức, cần thông báo cho ngươi biết!”

CHƯƠNG 2232

Lời hứa của Phụ Thần

“Đa tạ!” Hạ Nhân chắp tay.

Trong đại điện của Phụ Thần thứ bảy bước ra một nữ tử mặc áo xanh. Hạ Nhân không nhìn thấu tu vi của nàng, nhưng ước chừng đã đạt đến Thần Hoàng cảnh.

Nàng chậm rãi, cung cung kính kính pha trà.

Hạ Nhân nhấp một ngụm, hương trà lan tỏa bốn phía!

Hắn cảm thấy Thần Đế hẳn sẽ không đến mức bỏ thứ gì vào trà để đối phó với hắn, dù sao người ta chỉ cần phất tay là có thể đập chết hắn.

Nhưng để đề phòng vạn nhất, Hạ Nhân vẫn lén dùng thần lực bao bọc phần trà đã uống vào miệng, tạm thời lơ lửng trong cơ thể, không để thân thể hấp thu.

Nếu có vấn đề, hắn có thể lập tức thu nó vào không gian của Hồng Mông Tử Kim Côn.

“Những năm qua, đa tạ Phụ Thần đại nhân che chở!” Hạ Nhân lấy ra cây thần mộc tràn đầy thần lực, nói: “Chút lòng thành, mong ngài đừng chê!”

“Ha ha ha…” Phụ Thần cười lớn, nói: “Lão đệ à… không cần khách sáo, đến chỗ lão ca thì không cần mang theo những thứ ngoài thân này!”

“Người khác tặng ta thì ta nhận, nhưng ngươi tặng thì ta nhất định không thể nhận!”

“Ta không có ý gì khác, ta thật lòng muốn kết giao với ngươi!”

“Được rồi!” Hạ Nhân gật đầu, lại thu cây thần mộc về.

Ánh mắt Phụ Thần thứ bảy liếc sang Trịnh Hồng Lộc.

Hạ Nhân nói: “Đây là tỳ nữ của vãn bối… Hồng Lộc, cô cũng ra ngoài trước đi, ta và Phụ Thần đại nhân có vài chuyện cần bàn bạc!”

“Phù…” Phụ Thần thứ bảy thở ra một hơi thật sâu, sắc mặt hơi nghiêm túc, nói: “Hạ lão đệ… ngươi và Không Gian Thần Đế có phải từng xảy ra xung đột không?”

Hạ Nhân không biết Phụ Thần thứ bảy bắt đầu từ đâu, nhất thời không trả lời.

Phụ Thần thứ bảy tiếp tục nói: “Lần trước, sư tôn của ngươi, Phật Môn Nữ Đế, tại đạo trường luận đạo của ba nghìn Thần Đế đã công khai tuyên bố Không Gian Thần Đế cướp mất Tế Đạo Âm Dương Thiền trên người ngươi, đồng thời yêu cầu Không Gian Thần Đế đích thân lấy con thiền đó ra, hủy diệt trước mặt tất cả Thần Đế!”

Trong lòng Hạ Nhân dâng lên một tia cảm động, nói: “Đúng là như vậy, sau đó thì sao?”

“Hừ…” Phụ Thần thứ bảy nói: “Trong ba nghìn Thần Đế, nếu xét về chiến lực, Không Gian Thần Đế và Thời Gian Thần Đế là mạnh nhất. Đáng tiếc hiện giờ Thời Gian Thần Đế đã ngã xuống, vậy thì Không Gian Thần Đế liền độc bá một phương!”

“Kẻ này睚眥必報, lòng dạ hẹp hòi!”

“Hắn đúng là đã lấy Tế Đạo Âm Dương Thiền ra trước mặt ba nghìn Thần Đế, đáng tiếc không hề hủy diệt nó, mà còn đích thân gieo nó lên Đại Đạo Thiện trước mặt tất cả mọi người!”

“Cái gì?” Hạ Nhân giận tím mặt, đập bàn đứng dậy: “Đại Đạo Thiện?”

Tên khốn này chẳng phải đang công khai hãm hại sư tôn của ta sao?

“Hạ lão đệ, đừng kích động!” Phụ Thần thứ bảy nói: “Uống ngụm trà trước để hạ hỏa!”

Lúc này Hạ Nhân mới ngồi xuống lần nữa.

Phụ Thần thứ bảy nói: “Ngươi đừng lo… tuy sư tôn của ngươi bị người ta gieo Tế Đạo Âm Dương Thiền, nhưng tình hình của nàng lại hoàn toàn khác với những Thần Đế khác!”

“Bản thân nàng không hề dao động, thậm chí còn mỉm cười đối mặt!”

“Phải biết rằng Đại Đạo Thiện khác với những đại đạo khác!”

“Trên Đại Đạo Thiện có một Chính Thần, mười hai Phụ Thần!”

“Nhưng mười ba vị Thần Đế này tu luyện đều là Đại Đạo Thiện, là cái thiện thuần túy nhất giữa trời đất!”

“Cho dù khí vận của sư tôn ngươi sa sút, nàng cũng sẽ không bị mười hai Phụ Thần vây giết tính kế, chẳng qua chiến lực suy giảm mà thôi!”

“Không có nguy hiểm đến tính mạng!”

“Cùng lắm là rơi khỏi cảnh giới Phụ Thần, rơi xuống Thần Hoàng cảnh, chỉ vậy mà thôi!”

Nghe câu này, Hạ Nhân mới xem như thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ kỹ lại, Hạ Nhân cũng không còn lo lắng nữa.

Bởi vì ngoài Đại Đạo Thiện ra, còn có Đại Đạo Phật Môn.

Cho dù sau này sư tôn đánh mất khí vận của Đại Đạo Thiện, chuyển sang tu luyện Đại Đạo Phật, ít nhất cũng là Phụ Thần, thậm chí nói không chừng còn có thể tu thành Chính Thần.

“Đây là chuyện thứ nhất!” Phụ Thần thứ bảy nói: “Thật ra chuyện này không liên quan nhiều đến ngươi!”

Hạ Nhân chắp tay: “Xin tiền bối chỉ giáo!”

“Ừm!” Phụ Thần thứ bảy gật đầu, tiếp tục nói: “Không Gian Thần Đế睚眥必报, hơn nữa người này hành sự cực kỳ bá đạo…”

“Hiện giờ tuy ngươi đã vang danh Thần giới dưới cái tên Bách Lý Mặc, nhưng gần như tất cả Thần Đế đều không cho rằng ngươi là người có đại cơ duyên, đại khí vận!”

Phụ Thần thứ bảy cười nhìn Hạ Nhân: “Dù sao thì Thất Chú Thư kia, ngươi đã được rồi lại mất!”

“Người thật sự có đại khí vận, sao có thể như vậy?”

“Ngược lại, Vương Bình… đã được chư đế chú ý. Đáng tiếc trong chốc lát mọi người vẫn không thể tìm ra tung tích của Vương Bình!”

Nghĩ đến Vương Đôn, nghĩ đến thủ đoạn Vương Đôn lừa gạt Hải Đường Thần Đế hôm đó, Hạ Nhân liền muốn bật cười.

Phụ Thần thứ bảy nói: “Cho nên đây cũng là nguyên nhân thật sự khiến Không Gian Thần Đế chưa ra tay với ngươi!”

“Nhưng vấn đề là… cùng với sự trưởng thành của ngươi, lai lịch và những điểm nghịch thiên của ngươi sớm muộn cũng sẽ được lưu truyền trong Thần giới. Hơn nữa ngươi và Không Gian

Thần Đế cùng tu luyện Không Gian Đại Đạo Pháp, lại thêm nhân quả hắn từng cướp Tế Đạo Âm Dương Thiền của ngươi... ta lo rằng hắn sẽ ra tay với ngươi!”

“Đương nhiên, không phải hiện tại, mà là tương lai!”

Đôi mắt Hạ Nhân lóe lên vài lần: “Đa tạ tiền bối nhắc nhở!”

“Ừm...” Phụ Thần thứ bảy nói: “Trước đó ta đi tìm ngươi cũng là để nhắc nhở ngươi, sau này hành sự bên ngoài phải cẩn thận hơn, kín đáo hơn!”

“Đợi đến khi có được thủ đoạn tự bảo vệ mình, lúc đó mới có thể thi triển quyền cước!”

“Còn nữa!” Phụ Thần thứ bảy nhìn Hạ Nhân, nói: “Về phía gia tộc Hạ các ngươi bên ngoài thành Toàn Cơ hiện giờ, ngươi không cần lo lắng!”

“Bên phía gia tộc Hạ, các Thần Đế của thành Toàn Cơ chúng ta đều sẽ đặc biệt chú ý!”

“Cho dù Không Gian Thần Đế có đến, hắn cũng sẽ không ra tay!”

“Mười ba vị Thần Đế của thành Toàn Cơ ta tuyệt đối có thể bảo đảm an toàn cho các ngươi!”

“À... đúng rồi, lát nữa lão phu còn sẽ tìm người làm một trận bàn, dùng đại trận bát phẩm bảo vệ gia tộc Hạ các ngươi, làm hộ sơn đại trận cho gia tộc Hạ!”

Nghe đến đây, Hạ Nhân lại giật mình.

Trên thế gian này, đại trận lục phẩm đã có thể phòng ngự Thần Vương rồi!

“Đa tạ tiền bối... nhưng... vì sao tiền bối lại đối xử với ta như vậy? Điều này khiến Hạ Nhân ta không biết phải làm sao!” Hạ Nhân cũng không phải kẻ ngốc: Mọi người đều không ngốc, dựa vào đâu mà ngài lại bỏ ra nhiều như vậy?

Đừng nói với ta chỉ vì ta là thiên tài của thành Toàn Cơ nhé?

“Ha ha ha ha...” Phụ Thần thứ bảy cười lớn, nói: “Vì khí vận!”

“Mười ba vị Thần Đế của thành Toàn Cơ chúng ta từng cùng nhau bàn bạc!”

“Trong thiên hạ tương lai, giữa ba nghìn Thần Đế, nhất định sẽ có một chỗ dành cho ngươi!”

“Bảo vệ người nhà của gia tộc Hạ các ngươi, có lẽ theo cách nhìn của ngươi hiện giờ là chuyện lớn bằng trời, là ân điển lớn bằng trời!”

“Nhưng trong mắt mười ba vị Thần Đế chúng ta, đó chẳng qua chỉ là việc tiện tay mà thôi!”

“Không tiêu hao tài nguyên gì, cũng sẽ không có bất kỳ tai hại nào!”

“Như vậy… dùng một việc tiện tay để đổi lấy ân tình của một cường giả tương lai, ngươi nghĩ chúng ta sẽ bỏ qua cơ hội này sao?”

“Lùi một vạn bước mà nói… cho dù ngày sau ngươi tan biến giữa trời đất, không thể thành tựu Phong Hào Thần Đế, thì có quan hệ gì đâu?”

“Những Thần Đế chúng ta về cơ bản cũng chẳng tổn thất gì!”

“Đại trận bát phẩm bố trí cho ngươi, sau này vẫn có thể thu hồi về để tự mình sử dụng…”

“Những thứ khác lại càng không đáng nhắc tới!”

“Đương nhiên, điều ta nói là che chở cho gia tộc Hạ các ngươi!” Phụ Thần thứ bảy nhấp một ngụm trà: “Còn nếu là ngươi… thì không được!”

“Ngươi bị người ta để mắt đến ở bên ngoài, chúng ta cũng ngoài tầm tay với!”

“Cho nên mới đặc biệt nói với ngươi, phải cẩn thận, thận trọng!”